

ת"ד 9123/11/22 - מדינת ישראל נגד מנשה קרומי

בית משפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 22-9123 מדינת ישראל נ' קרומי

בפני כבוד השופט עמיית בר
המאשימה מדינת ישראל
נגד מנשה קרומי
הנאשם

עו"י עזה"ד אלכס זיו

החלטה

האם העברת תיק בין יחידות הتبיעה עצירת את מרוץ 'פרק הזמן הקצוב' להגשת כתב אישום?

לפנינו בקשה לביטול כתב אישום בגין חריגה מ'**פרק הזמן הקצוב**' של 18 חודשים שבין מסירת תיק החקירה ועד לקבלת החלטת תובע להגיש כתב אישום.

הבקשה הוגשה בהתאם לסעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 [להלן החס"פ], יחד עם הנחיית היועם"ש **'משך טיפול הتبיעה עד להגשת כתב אישום' שמספרה 202.4.**

החליטתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם ולהורות על מחלוקת כתב האישום. ויפורט:

א. טعونות הצדדים:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות深交ורה מסווג עוון. המבוקש התקבש לעצור על ידי שוטרים. הנאשם החל במנוסה תוך כדי ביצוע深交ורה מסוכנות. האירוע הפך למרדף רכוב בסופו הנאשם התנגש בחומה ונעצר. רישויו הנהיגה של הנאשם לא היה בתוקף.

ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום הוגש בניגוד לסעיף 57א לחס"פ אשר יחד עם הנחיית היועם"ש מעמידות את התקופה שבין מסירת תיק החקירה ועד לקבלת החלטת תובע להגיש כתב אישום בתיק מסווג עוון למשך 18 חודשים.

אין מחלוקת בין הצדדים כי כתב האישום הוגש לאחר **יוטר מ-18 חודשים** מאז עבר התקיק לטיפול מהיחידה החקורתת לכלל יחידות הتبיעה. הצדדים חלוקים על המועד בו מתחיל להימנות הזמן המכונה בהנחיית כבוד היועם"ש - '**פרק הזמן הקצוב**'.

עמוד 1

לענין העובדתי, כתב הטענות שהוגש על ידי המאשימה בתאריך 23.4.23, מפרט את התאריכים של מעברי התקיק בין יחידות התביעה השונות. הצדדים אינם חולקים על המועדים שנכתבו שם.

המאשימה סבורה כי יש להתחיל למנות את תקופת **'פרק הזמן הקצוב'** מהרגע שהתקיק הגיע ליחידת התביעות של התעבורה, דהיינו מעתאריך - 2.6.21, ועד הגשת כתב האישום בתאריך 17.11.22. המאשימה מנטה **תקופה של 17 חודשים בלבד**, ולכן לשיטתה היא עומדת בתחום התקופה שנקבעה על ידי כב' היوم"ש.

מайдך, ב"כ הנאשם טוען כי יש להתחיל למנות את התקופה מרגע שהתקיק הגיע לטיפול **'כלל יחידות מערכת התביעה'**, דהיינו מעתאריך 1.9.20 - ועד להגשת כתב האישום בתאריך 17.11.22 - **תקופה של 26 חודשים**.

הפרע בין הצדדים נזע בפרשנות של עדכון הנחיות היומם"ש **הנחיות היומם"ש - המעודכנת מחדש אפריל 2023**.

המאשימה סובرت כי ההנחה הראשונה **חודש מרץ 2020** תקופה בתיק זה ולא המעודכנת, ולכן יש לדוחות את בקשה ב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם סובר כי ההנחה החדשה גוברת על הישנה ולכן יש למחוק את כתב האישום.

דין והכרעה:

כבר עתה אומר כי עדכון הנחיות היומם"ש ביחס לנקודת השניה בחלוקת היא בגדיר '**הבהרה' ואינה 'שינוי'** של הנחיות הקודמות.

לכן מכיוון שמדובר בהבהרה בלבד של ההנחה הקודמת ולא בשינוי של ההנחה הקודמת, הרי שאין חלוקת מהותית בין הצדדים ודין הבקשה של הנאשם להתקבל.

ב. החקיקה וההנחיות הרלוונטיות.

סעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובלע כ೰:
משר הליכי חקירה והעמדה לדין (תיקון מס' 87) תשע"ט-2019

57א. (א) משר הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנהלי רשות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובנסיבות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בניהלים ובנסיבות כאמור אלא בהסכמה היועץ המשפטי לממשלה.

הנחה היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 - **משר טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום** מתווה את פרקי הזמן הנדרשים לצורך גיבוש החלטת התביעה להגשת כתב אישום (**להלן: ההנחה**).

משר **'פרק הזמן הקצוב'** לצורך גיבוש המאשימה להחלטה סופית, בתיקי עוון צריכה להתקבל בתחום 18 חודשים. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאים עבריות על פי פקודת התעבורה מסווג עוון.

בנהנחיה נכתב כה:

ג. כתוב האישום והעבירות המיחסות לנאשם בכתב האישום הן מסווג עוון :-

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות מסווג עוון .

על פי המפורט בכתב האישום בתאריך 12.06.2020 בשעה 12:18 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי בראש העין, רחוב מנצורה בסמוך לכיכר אלי כהן.

ה הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש, בכך שביצע פנית פרסה על מנת לחזור לכיוון נסיעתו, תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף המצו依 במקומם, המשיך בנסיעה לרחוב גלוסקא, וזאת בניגוד לכיוון התנועה.

במה שלאוthon נסיבות, לא ציתת הנאשם להוראות השוטרים, אשר הורו לו לעצור את הרכב באמצעות הcriזה וכן באמצעות הסירה והחל בנסיעה מהירה מהמקום. הנאשם נסע בצורה מסוכנת, בניגוד לכיוון התנועה.

עללה על הרכבת והמשיך בנסיעה עד שהתנגש עם הרכב בחומה, אז נעצר עם הרכב.

באוthon נסיבות נהג הנאשם ברכב ללא רישיון הנהיגה תקף, אשר פקע ביום 31.03.98. בנסיבות אלו נהג ברכב ללא ביטוח.

העבירות המיחסות לנאשם הן:

חייב קו הפרדה רצוף או נהיגה משמאלו - עבירה לפי תקנה 36ג לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

אי ציות לתמרור 402 - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

אי ציות לשוטר במידים או שוטר שהזדהה - עבירה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

ד. הנחית היומם"ש הראשונה והנחית היומם"ש השנייה המעודכנת.

להנחית היומם"ש ימשך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום' שמספרה 4.1202 מס' גרסאות.

העדכן הראשון הרלוונטי הוא ממרץ 2020.

לאחר מכן היה עדכן נוספת ממועד ינואר 2021.

כום העדכון האחרון הוא ממועד אפריל 2023.

לענינו, המחלוקת בין הצדדים היא בין העדכון הראשון לעדכון הנוכחי.

הגרסה הראשונה ;

הנחיית היומם"ש הראשונה ממועד מרץ 2020. - [ת/1] - עליה مستמכת המאשימה.

הגרסה המעודכנת ;

הנחיית היומם"ש - המעודכנת ממועד אפריל 2023 . [נ/1] - עליה مستמך ב"כ הנאשם.

עיקר המחלוקת נובעת ממחלוקת הצדדים, האם יש שינוי של מהות בנושא במחלוקת בין **הנחיית היומם"ש הראשונה ממועד מרץ 2020, להנחיית היומם"ש המעודכנת אפריל 2023.**

כמו כן חלקים הצדדים איש הנחה חלה במקרה זה, שכן כתב האישום הוגשטרם יצא ההנחה המעודכנת. (כתב האישום הוגש ב **20.11.22** וההנחה המעודכנת יצא רק מספר חדש לאחר מכן בחודש אפריל **(2023)**

בשתי הנחיות, גם הראשונה וגם המעודכנת, נכתב הפסקה הבאה המצינית כיצד למנות את מנתין התקופות המצוינות.

להלן היצוט הזהה לשתי הנחיות. הראשונה והמעודכנת:

התוספת החדשה שאינה מופיעה בהנחיית היומם"ש הראשונה ממועד מרץ 2020, והוספה בהנחיית היומם"ש - המעודכנת אפריל 2023 היא התוספת הבאה.

עמוד 6 להנחיית היומם"ש - המעודכנת אפריל 2023 נכתב בפסקה הראשונה כר:

בעמוד 12 להנחיית היומם"ש - המעודכנת אפריל 2023 נכתב בפסקה 6 כר:

ג. **התוספת בהנחה החדשה, היא הבירה ולא שינוי.**

בנהנחת היעומ"ש הוספה בסוף פרק 3 (פרק שלא שונה בין שתי הגרסאות), פסקת הבירה בת 2 שורות שמתחליה במילים "זובחה". לאור זאת ברור שהפסקה שנוספה, אינה משנה את ההנחיה, אלא מבירה אותה.

הבהיר מלמדת, כי כוונתו של היעומ"ש בהנחיה הראשונה הייתה בדרך חישוב מנין התקופה **'אשר מוחשב באופן מצטבר לכל ייחידות התביעה שתיפלו בתיק'**, ואין בכוונתו לאפס את הספירה בכל מעבר בין ייחידות התביעה.

מאחר וכך, אין כל מקום לדון בסעיף 6 - הדן בתחוללה של ההנחיה הישנה לעומת הנחיה החדשה.

ו. פרשנות ההנחיה בהתאם לסעיף המגדיר את מטרת ההנחיה.

בנהנחת היעומ"ש הראשונה נכתב בסוף פרק 2 בעמוד 4 כי מטרת ההנחיה היא הצבת מגבלות זמן ברורות בפני התביעה הכללית תוך קביעת מנוגנווי פיקוח ובקרה. הסעיף מופיע גם בהנחיה המאוחרת.

כך לשון ההנחיה:

ז. פרשנות המאשימה מאפשרת הארכת תקופת התuishנות באופן בלתי מוגבל.

פרשנות התביעה עצמה להנחות היעומ"ש מרוקנות מתוכן את המטרת ההנחיה, שכן על פי גישת המאשימה, תקופת פרק הזמן הקצוב יכולת לאפשר לעולם אם התקיק יעבור מיחידת תביעה אחת לרעותה.

בדוק מקרה שכזה מתריעה ההנחיה בעמוד 3 פרק 2ב, כאשר נותח המצב המשפטי טרם התקיק לחוק אשר הצריך את התקיקו:

לכן ברור כי הפרשנות היא כזו שלא מאפשר הארכת תקופת התuishנות באופן בלתי מוגבל.

ח. פרשנות החוק לפי הפרוש המקל עם הנאשם.

עוד אוסף כי על פי סעיף 34כא לחוק העונשין התשל"ז - 1977, יש להעדיף פרשנות המקלה עם הנאשם.

34כא. ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יocrע העניין לפי הפרוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילתית לפי אותו דין.

אמנם אין מדובר בפרשנות של דבר حقיקה אלא בהנחיה של היעומ"ש שבית המשפט אינו כפוף לה, אך עדין במקרה זה יש להעדיף את הפרשנות המקלה עם הנאשם. יזכיר כי ההנחיה למשעה קובעת הלכה למעשה את פרק הזמן הקצוב, שהוא עניין שהחוק נתן ליעומ"ש לקצוב. לאור האמור, מורה על ביטול כתוב האישום.

מכיוון שההחלטה מסיימת את ההליך, ניתן לערער על ההחלטה זו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה סיון תשפ"ג, 14 יוני 2023, בהעדר הצדדים.